kuurwürstiga paremat nõnu pidanud. Kuurwürst on Sikkingenile kirja saatnud, ja teda palunud, et ta Luterust pidi ärrakeelama Wormsi tulemast. Sikkingen pidada teda eneſe juure Eberuburgi lossi peale kutſuma, et ta ſeal tema warju al ilma kartmata oma aeja wõiks nendega ſeletada, keda meie ſelle tarwis tahame ſenna läkitada, ma iſe pidin ka ligi minema, et ſee kül kerge aſi ei ole nii targa, sõnaka mehega waielda. Eht Luterus jääb kartma, kui ta tunneb, et Sikkingen iſegi tema elu päraſt mures on, ja nenda jääks kõik ſee paha aſi ka ennemine wakka ja ſee saaks pealegi temale weel süüks arwatud, et ta keisri kutſumiſt ei wõtnud kuulda."

„Nõu on kül kawalaste peetud," ütles üks teine, „ja parem ta ka on kui rüütlite wägiwaldne nõu, mis läbi keisri sõna saaks ärateutatud, aga ma kardan ikka, teie salajad wõrgud ei jõua seda liidu kinnipidada. Aga ma ütlen ka, et ſee hea oleks, kui tema riigipääwa ette koguni ei saaks tulla."

„Ma loodan ikka," kostis Kramm, et ſee emma kumma nõuu läbi wõiks korda minna, ja parem oleks, kui ſee ilma were ärawalamata sünniks. Aga ma ei arwaks seda suureks kahjuks, kui tige uſuſegaja weriſt otſa saaks."

Selle järele lahkuſid sõbrad üks teiſest ära, seſt õhtu oli juba kätte jõudnud. Kes eſimene oli rääkinud, wõttis Kramm tee peal kõrwale ja ütles temale, et ta tema pojale hea koha oli leidnud. Braunſweigi hertſog olla lubanud poiſi oma teenistusſe wõtta, ſee olla üks tubli, lahke mees ja pealegi truuw katoligi uſuline, kes poiſile iga wiiſi wõiks kaſuks olla. Rüütel Kramm, kes oma poja ſeepäraſt oli Wormsi linna ligi wõtnud, et ta mõne ſuurtſugu mehe juures temale saaks teenistuſe kohta muretſeda, tänas teiſt hea ſoowimiſe eeſt, ja lubas pea poiſiga hertſogi juure minna.

II.

Selſamal õhtul ſeiſis trahteri peremees Oppenheimi linnas oma trahteri ukſe al ja wahtis turu peale. Trahter oli ennemuiste ühe rüütli maja olnud ja oli nenda ehitatud, et ta ka kantſiks wõis olla waenlaste wastu, torniidega ja kõrge ringmüüridega. Peremees nägi, kuida üle turupaiga hulk ratſa mehi tema maja poole tõttaſid. Kui nemad olid ligi ſaanud, küſis peamees tema käeſt, kas ta oma meestega tema